

ת"פ 18516/04/14 - מדינת ישראל נגד מ ז

בית משפט השלום בראשון לציון

03 מאי 2016

ת"פ 18516-04-14 מדינת ישראל נ' ז

מת 18532-04-14

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
מ ז

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סיון צדיק

ב"כ הנאשם עו"ד שדה

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. עם מתן הכרעת הדין בעניינו של הנאשם, מצאתי להפנותו לשירות המבחן לקבלת תסקיר שירות המבחן עוד קבעתי כי שירות המבחן יצור קשר עם מר אביב תפילין, אצלו עובר הנאשם טיפול מזה תקופה של שנה.
3. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם והגב' היה נשוי לט ז (להלן: "**המתלוננת**"). בני הזוג ניהלו אורח חיים דתי-חרדי והתגוררו יחדיו בבית משותף ברחוב ז'בוטינסקי בראשון לציון ביחד עם שני ילדיהם הקטינים.

4. כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 5.4.14, בסמוך לשעה 16:00, הגיע הנאשם אל הבית כשהוא תחת השפעת אלכוהול. הנאשם ביקש מהמתלוננת כי תקיים עמו יחסי מין. המתלוננת סירבה להיעתר לבקשת הנאשם, אך הנאשם אמר לה כי **"זה לא מעניין אף אחד"** הוריד את תחתונה, השכיב אותה על המיטה וקיים עמה יחסי מין וכל זאת בזמן שבנם התינוק בוכה בחדר הסמוך.
5. בהמשך למתואר, ולאחר סיום האקט המיני על ידי הנאשם, ניגשה המתלוננת אל חדר התינוק על מנת להחליף לו בגדים. בנסיבות אלו, הורה הנאשם למתלוננת להיכנס לחדר ולנעול עצמה שם עד לשעה 18:00. המתלוננת ברצונה לפייס את רוחו של הנאשם אמרה לו כי היא אוהבת אותו. בתגובה איים הנאשם על המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שאמר לה **"אם תצאי זה הסוף שלך"**.
6. בהמשך, ניגש הנאשם אל המטבח ונטל משם סכין. הנאשם ניגש אל חדר השינה שם שהתה המתלוננת ואיים עליה שלא כדין ובעודו מחזיק את הסכין בכך שאמר לה **"תזהרי שאני לא אפגע בך"**.
- המתלוננת המשיכה לשהות בחדר ומדי פעם ניסתה לצאת כדי לפייס את הנאשם, בנסיבות אלה תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שהיכה אותה
- אחז אותה ותלש את עגיליה. בנסיבות אלו, הצליחה המתלוננת לצאת מהבית ורצה אל חדר המדרגות על מנת להזעיק עזרה. הנאשם יצא אל חדר המדרגות והמשיך לתקוף את המתלוננת בכך שתלש את שיערות ראשה.
7. בהמשך, הגיעו שכנים ועוברי אורח למקום והנאשם עזב את הבניין. הגב' עדי בן ישי אשר הגיבה לצעקותיה של המתלוננת עמדה בדלת הבית והחזיקה את תינוקה של המתלוננת בידה. בנסיבות אלה חזר הנאשם אל הבית ולקח את התינוק מידיה. עדי אמרה לנאשם כי הוזמנה ניידת משטרה. בנסיבות אלה, פנה הנאשם למתלוננת ואיים עליה שלא כדין וללא הסכמתה בכך שאמר לה כי זהו הסוף שלה וביצע תנועת שיסוף על הצוואר.

תמצית טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה עותרת כי בית המשפט יגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן שישה חודשים אשר יכול שירוצה על דרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים.
9. לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם, יליד 1970 הודה והורשע במסגרת הסדר דיוני, על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הגיע לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול וביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. המתלוננת ניסתה מספר פעמים לפייס את הנאשם, כאשר הלה תקף אותה, רק לאחר שהגיעו למקום שכנים ועוברי אורח, עזב את הבניין.

10. הערכים המוגנים שנפגעו הם פגיעה בביטחונה של המתלוננת, שמירה על גופה, שמירת התא המשפחתי מפני אלימות פיזית ומילולית, מניעת הפחדה והקנטה, שמירת השלווה וחופש הפעולה. עבירות אלימות במשפחה מקבלות חומרה יתרה, כאשר הן פוגעות באמון הבסיסי שאמור להיות בין בני זוג, איומים נחשבים לא אחת כתמרור אזהרה מאלימות צפויה, איומי הנאשם כלפי המתלוננת לאורך כל האירוע, חמורים, בייחוד האיום האחרון, לאחר שהתברר לנאשם כי משטרה הוזמנה למקום.
11. ב"כ המאשימה סבורה כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל - 18 חודשי מאסר בפועל.
12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שעסקינן במי שתקף את המתלוננת, תקיפה ממושכת, כאשר היא שוהה באותו החדר, איים עליה על מנת שלא תצא ממנו, תקף אותה פעם אחר פעם גם כשהיא ניסתה להזעיק עזרה וכאשר הוא היה שרוי תחת השפעת אלכוהול, הניף סכין ואיים על המתלוננת באמצעותו.
- בהמשך, אף שיצאה המתלוננת לחדר המדרגות, המשיך הנאשם לאיים עליה.
13. הנאשם יכול היה להימנע ממעשיו בכל עת, אך בחר להמשיכו ולהסלימו.
14. המאשימה סבורה כי אין מקום להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם, עמדת המאשימה לאחר בחינת כל האלמנטים הטיפוליים ועל אף שמדובר באירוע חמור אשר כלל בתוכו אלימות פיזית ומילולית, היא לשישה חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות, בצירוף עונשים נלווים.
15. ב"כ הנאשם הדגיש כי אין מחלוקת שכתב האישום הינו חמור, ואולם יש לזכור כי הענישה לעולם אינדיבידואלית. הנאשם עבר כבר כזאת דרך מהאירוע ועד היום, אשר מצדיקה סטייה מהמתחם, העבירות בוצעות לפני שנתיים, מדובר באירוע חד פעמי במהלך חייו של הנאשם ובמהלך מערכת היחסים שביניהם, הוא מעולם לא הרים עליה יד.
16. מייד עם שחרורו ממעצר לאחר מספר ימים החל טיפול באופן עצמאי בו הוא ממשיך מזה כשנתיים, הן הנאשם והן משפחתו התגייסו לתהליך, כיום אנו מצויים בנקודה שאין מסוכנות לא כלפי המתלוננת ולא כלפי מתלוננים נוספים.
17. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר במערכת נישואין שלישית שכשלה, כאשר הנאשם אף איבד ילד, אף המתלוננת מציינת את חריגות האירוע. האירוע גבה מחיר כלכלי קשה מהנאשם, הנאשם מטפל באביו הסובל מדמנציה, ב"כ הנאשם עותר להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ושל"צ.

18. הנאשם הביע חרטה ממשית, הוא פנה לטיפול, לטענתו הוא מכה על חטא בשנתיים שחלפו מעת הגשת כתב האישום, במשך תקופה ארוכה ראה את ילדיו באמצעות מרכז קשר, היה מצוי כשנתיים במעצר בית, העסק שלו התפרק, עוד לטענתו, אמנם הודה במעשים המיוחסים לו ואולם האירוע היה אך 10 דקות, המתלוננת לא הותקפה והוא מבקש התחשבות.

תסקיר שירות המבחן

19. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 46, נשוי בשלישית ואב לארבעה ילדים בגילאים 2-21, מתגורר בראשון לציון, בתו הבכורה מתגוררת עם אמה בתל אביב ושני בניו הקטנים מתגוררים עם אמם בפתח תקווה.

20. הנאשם בוגר 14 שנות לימוד במגמת הנדסת מכונות, סיים שירות צבאי מלא כמורה חייל, ובשנים האחרונות משמש כמנכ"ל של חברת פרסום. לפני כ- 20 שנה חזר בתשובה ומאז מקיים אורח חיים דתי.

21. שירות המבחן מתאר את מערכת היחסים עם משפחת מוצאו של הנאשם כטובה ותומכת במצבו הנוכחי, כאשר אביו כבן 75 לוקה במחלת האלצהיימר.

22. עוד מתאר שירות המבחן את מערכות היחסים הקודמות של הנאשם, העובדה כי בנו מאשתו השנייה נפטר בהיותו כבן 4.5 שנים, אירוע אשר השפיע עליו קשות. כמו כן, שירות המבחן מתאר את מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת כמורכבת, קונפליקטואלית, בהקשר לקשיי תקשורת בין בני הזוג. בעקבות האירוע פתחו בני הזוג בהליך גירושין עם זאת, הם פנו לאחרונה לייעוץ זוגי על מנת לבחון אפשרות שיקום הקשר וחזרה לחיים משותפים, כאשר הקשר עם ילדיהם המשותפים תקין אך מצומצם.

23. כעולה מתסקיר שירות המבחן עולה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות וכי מדובר בעבירה ראשונה ויחידה.

24. שירות המבחן התרשם כי כתוצאה מהטיפול הפרטי שעבר הנאשם ב"קרבה בטוחה" מרכז לטיפול באלומות חל שינוי חיובי במצבו של הנאשם והוא החל לגלות מודעות לקשייו, שינה את דפוסי חשיבותו והתנהגותו, עוד עולה מדיווח העובד הסוציאלי אשר מטפל בנאשם במרכז, כי הנאשם מתמיד בטיפול ומשתף פעולה. הנאשם הצליח להתמודד עם קונפליקטים מול המתלוננת ללא אובדן שליטה וכי הוא אינו מהווה סיכון למתלוננת או לילדיו.

25. הנאשם הדגיש בפני שירות המבחן כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלוננת ונראה כי השימוש באלכוהול אינו שימוש התמכרותי.

26. כגורמי סיכון מציין שירות המבחן את התנהגות הנאשם כמי שלוקה בקווי אישיות ילדותיים, קושי בדחיית סיפוקים וראיית צרכיו של האחר, תסכול מהקושי להקים מסגרת משפחתית יציבה.

27. שירות המבחן מעריך כי ההליכים המשפטיים היוו עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול.

28. כמו כן ממליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו בדין וענישה בדרך של צ"צ כמו גם המשך בתהליך הטיפול והטלת צו מבחן למשך שנה.

מתחם העונש ההולם

29. עוד קודם לבחינת מתחם העונש ההולם, אציין כי לא מצאתי להידרש לשאלת אי ההרשעה בעניינו של הנאשם נוכח חומרת האירוע המתואר בכתב האישום כאשר ב"כ הנאשם ויתר על טיעונו בעניין זה ובדין עשה כן.

30. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

סעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט".

העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לדין, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת העונש ההולם.

31. בענייננו, **הערך החברתי** אשר נפגע על ידי ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הינה זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. בביצוע עבירת האיומים נפגעים ערכים חברתיים ובהם ההגנה על שלווה נפשו של אדם, בטחונו, חירותו פעולתו של הפרט, אינטרס החברה הינו להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשה

הפחדה והקנטה שלא כדיון.

32. נקבע לא אחת על ידי בית המשפט העליון על הצורך להחמיר את הענישה במקרי אלימות, ועל שמירת התא משפחתי מוגן מפני אלימות פיזית ומילולית, נשים מותקפות תדיר על ידי בני זוגן ויש להגן על שלומן מפני האלימות המופנית כלפי גופן ושלוות נפשן:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו, צריך וינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח". (בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 22.6.1992).

33. לכל אדם קיימת זכות שלא ירמו עליו יד, לא ברחוב ולא בבית, ולא כאשר מדובר בבן הזוג. זכותו של אדם להיות בטוח ומוגן בביתו, ובמיוחד אף מפני אלימות בן זוגו. ההגנה על שלמות גופה ובטחונו של אישה מפני ידו האלימה של בן זוגה, חייבת לקבל ביטוי באמצעות מענה עונשי הולם. נקבע בעבר כי עבירות האלימות האיומים כלל וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצויים להיאבק בה. (רע"פ 6577/09 צמח נד מדינת ישראל, ניתן ביום 20.8.09).

34. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי ישנה פגיעה ממשית בערכים המוגנים. הנאשם תקף את המתלוננת, בביתה - מבצרה.

35. לנוכח עיון בגזרי דין שניתנו בעניינים דומים, בתוספת להתחשבות בערך החברתי בו פגע הנאשם, בנסיבות מעשיו והיקפם וכן במדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע בבחינת מדיניות הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג לחוק העונשין) כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי (במקרים נדירים) וכלה ב - 10 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירות של איומים, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג.

"ידע כל גבר אלים כי הרמת יד על זוגתו, כמו כחתימה עצמית על גזר דין חמור, השולל את חירותו, כחומרת התקיפה, כך חומרת הענישה, כשנסיבותיו האישיות מתגמדות לנוכח חומרת העבירה (פ (מח' חי) 5002/06 מ"י נ' אביטן, ניתן ביום 27.3.06).

על חומרתן של עבירות האלימות כלפי בן משפחה בפסקי הדין הבאים:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אמנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח". (עניין צמח לעיל).

בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 11.10.07 נקבע כי מעשי האלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת. וכי הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך הבית ישררו יחסי אהבה והרמוניה.

36. אסמכתאות המלמדות על מדיניות הענישה הנהוגה:

- א. רע"פ 1826/11 סולומון אהרון נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 8.3.11, הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ואיומים, אשר חלקן בוצעו באמצעות סכין באמצעותה איים לפגוע במתלוננת ובעצמו - נידון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.
- ב. רע"פ 3629/11 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 18.5.11, נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ואיומים - נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ג. רע"פ 4140/10 חביב אללה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 6.9.10, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, ונדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.
- ד. רע"פ 7951/10 גוני ניב נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 2.11.10, נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע, במסגרת הסדר טיעון ובהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים בכך שאיים על המתלוננת, סטר לה בפניה, נטל סכין והצמידה לצווארה ואיים כי יהרגה. בהמשך אף רדף אחריה כשהסכין בידיו - נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ה. רע"פ 6821/08 פואד מסרי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 18.8.08 - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, ונדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.
- ו. רע"פ 6341/05 דוד שלם נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 4.9.05 - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, היזק במזיד ואיומים - נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.
- ז. עפ"ג (מחוזי - מרכז) עמי פרחי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 2.2.10 - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של איומים, תקיפה והזיק בזדון וכן תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש - הנאשם נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.
- ח. ת.פ. (פ"ת) 4628-01-13 מדינת ישראל נ' פלוני, ניתן ביום 9.4.13, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים, כאשר איים על המתלוננת באמצעות סכין אותה

הצמיד לגרונה - 9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ט. ת.פ. (פ"ת) 50705-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**, ניתן ביום 7.5.13, הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ואיומים, בהיותו בגילופין - 6 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים, כאשר ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם קיבל משמעות.

י. ת.פ. (פ"ת) 55150-09-12 **מדינת ישראל נ' ר' ג'**, ניתן ביום 20.11.13, הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, כאשר איים על המתלוננת, משך בשערותיה, נטל סכין ואיים לפגוע בעצמו - נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים.

יא. ת.פ. (כפר סבא) 51622-11-11 **מדינת ישראל נ' אחמד אלחולי**, ניתן ביום 29.1.12, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות ואיומים כלפי בת זוג, נגזרו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות.

37. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט לחוק העונשין) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הנזק הפיזי יכול היה להיות חמור יותר, הנאשם איים על המתלוננת גם באמצעות סכין, משך בשערה.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם ביצע את המעשים כאשר היה שרוי בגילופין ונראה שקיים קשר בין צריכת האלכוהול על ידי הנאשם להתנהגותו האלימה.

38. כמו כן, במסגרת גזר הדין יש ליתן את הדעת לסעיף 40 ד' לחוק העונשין הדין בשיקום הנאשם, מקום בו בית המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, ניתן יהיה לחרוג ממתחם העונש ההולם. עוד קובע הסעיף כי מקום בו מעשי העבירה ומידת אשמו של הנאשם חמורים, לא יחרוג בית המשפט אף אם השתקם הנאשם, אלא אם קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות.

39. בענייננו, נוכח מתחם העונש ההולם, הרי שלא מצאתי כי יש מקום לחרוג ממנו, כן מצאתי להתחשב בטיפול האינטנסיבי אותו עובר הנאשם, בעובדה כי מיד עם צאתו ממעצר פנה לטיפול באופן עצמאי ופרטי והוא מתמיד בו.

40. עוד מצאתי להתייחס לדברי אחות הנאשם, מיכל, אשר העידה לפניי בשלב הטיעונים לעונש והדגישה כי הנאשם סועד את אביהם החולה, את האחריות אותה נטל הנאשם והעובדה כי מכה על חטא כמו גם המצוקה הכלכלית אליה נקלע.

סוף דבר

41. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו על דרך של עבודות שירות בפתחון לב, ברחוב לישנסקי 9 בראשון לציון.
- ב. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות שירות ביום 18.5.16 בשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה לצורך קליטתו והצבתו.
- מפקח אחראי: רב כלאי מיראל יעקב טלפון 050-6278591.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה בה הורשע.
- ד. לא מצאתי לגזור על הנאשם קנס כספי ו/או פיצוי.
42. הפקדות שבוצעו על ידי הנאשם בתיק מ"ת 18532-04-14 יוחזרו לידי.
43. ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.
44. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
45. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן והודע היום כ"ה ניסן תשע"ו, 03/05/2016 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלדעלידיענתאברהמי